

Aghiasma

lucrare sfântitoare a Duhului Sfânt

Apa este elementul cel mai însemnat din natură. Sfîntirea apei înseamnă aducerea ei la starea inițială, așa cum o crease Dumnezeu la început, când apa era vie, sfântă și nealterabilă. În Biserica Ortodoxă, sfîntirea apei se realizează în patru feluri: la naștere, la săvârșirea Tainei Sfîntului Botez, Aghiasma Mică sau Sfeștania și Aghiasma Mare care se sfîntește la Bobotează (6 ianuarie).

Aghiasma mică

Unde se săvârșește?

Aghiasma mică se săvârșește în biserică și în case, iar uneori chiar la râuri și fântâni (izvoare), în grădini, țarine sau în orice loc curat și cuviincios, la cererea și trebuința credincioșilor.

Când se săvârșește?

♦ În biserici, aghiasma se face de obicei după Sfînta Liturghie, la începutul fiecărei luni, la începutul unei perioade de post, la 1 septembrie (începutul anului bisericesc), precum și în Vinerea din Săptămîna Luminată (*Izvorul Tămăduirii*), la unele sărbători mari sau la hramul bisericilor.

♦ În case sfîntirea apei se săvârșește ori de câte ori cer credincioșii, precum și în anumite momente și ocazii din viața casnică a omului (la nașterea unui copil, la sfîntirea casei, la nouă zile după moarte, la sfîntirea fântânii etc.).

Cum o folosim?

Cu această apă sfîntită, preoții stropesc spre sfîntire credincioșii și casele acestora. La rîndul său, fiecare credincios poate stropi cu aghiasmă casa în care locuiește, periodic sau chiar zilnic. Aghiasma mică se poate consuma zilnic, pe nemîncate.

Termenul grec, *αγιασμα* (*agiásma*), înseamnă deopotrivă și lucrarea de sfîntire a apei, și rezultatul ei, apa sfîntită.

I se spune *aghiasmă mare*, pentru că are o putere deosebită și pentru că se săvârșește după un ritual mult mai solemn decât cel de la aghiasma mică.

Temei scripturistic

Temeiul scripturistic al aghiesmei se află în însăși *Evangelia* care se citește la sfeștanie (*Ioan 5, 1-4*). Aici se amintește de vindecarea slăbănogului care zăcea de 38 de ani, așteptând la scaldătoarea Vitezda tulburarea apei de către îngerul Domnului care cobora o dată în an; acolo l-a găsit Mântuitorul Hristos și l-a tămăduit. Lucrarea divină făcută în acel moment prin înger, o face de atunci încoace neconținut harul Domnului, prin apa sfîntită de preoții Bisericii, ori de câte ori este nevoie, după invocarea Duhului Sfânt asupra ei.

Lucruri necesare pentru sfeștanie

- ♦ un vas cu apă curată;
- ♦ un mănunchi de busuioc;
- ♦ lumânări
- ♦ o cățuie, tămâie și un cărbune;
- ♦ un pomelnic pentru cei vii;
- ♦ un prosop pentru șters mîinile.

Aghiasma mare

Când și unde se săvârșește?

În ziua ajunului Bobotezei, sfîntirea apei se face de obicei chiar în biserică, și amintește de botezul cu care boteza Sfîntul Ioan Botezătorul în pustiul Iordanului; în ziua Bobotezei, ea se face după Sfînta Liturghie, în biserică sau în fața bisericii, și amintește de însuși botezul Mântuitorului în apele Iordanului.

Cum o folosim?

- ♦ Se consumă pe nemîncate în primele 8 zile după Bobotează, dar și în timpul anului, la sfatul și cu binecuvîntarea duhovnicului, în funcție de nevoile sufletești ale fiecărui creștin în parte.
- ♦ Se mai întrebuintează de Bobotează la stropitul locuințelor și al lucrurilor din gospodărie.
- ♦ Preotul o folosește la sfîntirea veșmintelor și a vaselor litugice.

Cum se păstrează?

Fiind sfîntită numai la începutul anului, aghiasma mare este păstrată cu multă grijă în Sfîntul Altar, ea fiind folosită de preot la anumite rugăciuni săvârșite peste an. Acasă, aghiasma mare se păstrează în vase curate, într-un loc anume desemnat pentru aceasta.